

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Senibus, tamquam Patribus, aut Præceptoribus, aut Magistratui,
honorem deberi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

etsi mali, tamen oculos adhuc magistri verentur, gnari scilicet dextrum pedem in calceo, sinistrum in pelui ponere; qui nondum omnino perierunt, quia illis saltem pudor non periit. Qui autem etiam podoniptum non admittunt, veroque pede manent inquinati.

V.

3. Honor debetur senectuti. Si enim parentes, si præceptores sunt honorandi, meritò & senes honorantur, qui sunt instar parentum, atque instar præceptorum. Parentum instar esse, ostendit modus loquendi, quo seniores à iunioribus, ac rursus iuniores à senioribus vel *Patres*, vel *Filij* appellantur; & apud Romanos, senatores *Patres conscripti* solebant nominari. De Esseni Philo ait: *Reuerentia erga seniores & cura talis est, qualis esse potest Germanorum liberorum erga parentes.* Apud Plutarchum Teleclitus

Plutarch. in Lacon.

rogatus, quare Spartani iuniores senioribus assurgerent? respondit: *Eò id fieri, ut assueti hoc honoris deferre alienis, tantò magis verentur parentes.* Elle autem instar Præceptorum senes, experientia & prudentia multis annis comparata docet; *corona senum multa peritia.* itemque: *Non te prætereant narratio seniorum: ipsi enim didicerunt à patribus suis: quoniam ab ipsis discis intellectum, & in tempore necessitatis, dare responsam.* Itaque iuuenum est, gerere se coram senibus, tamquam discipulos coram magistris. Et quia magistrorum est, docendo in cathedra sedere, discipulorum verò eis

Eccli. 24. 8.
Eccli. 8. 11.

astare, atque auscultare, quemadmodum supra vidimus à Theodosio iustos esse filios eius Arsenio astare; idcirco, ut Aristoteles

Aristot. lib. 9.
Ethic. cap. 2.
Plato dial. de legibus.

vult, *omni seniori pro ætate honor reddendus est, assurgendo, & seorsum cedendo;* quòd etiam fieri iussit Plato. Hunc honorem ipsæ etiam tribuendum monet sapientia eorum, magistratu digna. *In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu verò seniorum verbum.* *Consilium, ratio, sententia, constant in senibus,* ait ille, *qua nisi in illis essent, summum consilium multæ res nostri non appellassent senatum.* Nimirum, ut Ovidius canit,

Eccli. 9. 24.
Cic. lib. de senect.

A senibus nomen mite senatus habet;

quemadmodum ἀπὸ τῆς γερῆρας, apud Spartanos, γερῆρα, quæ erat magistratus regi assidens. Et bene agitur in omni communitate, vbi seniores in consilium adhibentur; pessimè, vbi rex puer est, & pueros, aut iuuenes habet consultores, qui probatos maio-

Eccles. 10. 16.

rum

rūm mores ac consilia ignorant. Luculentum exemplum est in di-
 ninis litteris, istis iuuenum amatoribus, & rerum innouatoribus
 antiquarum (quasi illi parentibus suis rectiūs saperent) commu-
 nitatumque optimarum cuerforibus iterum, iterumque robustif-
 sima voce inculcandū, de rege Roboam, à quo populus petijt
 imminui iugum, quod ei imposuerat pater eius. *Inijt consilium rex*
Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre eius,
cū adhuc uideret, & ait: Quod datis mihi consilium, ut respondēam
populo huic? Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo huic, & serui-
eris, & petitioni eorum cesseris, locutusq; fueris ad eos uerba lenia, erunt
tibi serui cunctis diebus. Qui dereliquit consilium senum, quod dederant
ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, & assistebant
illi. Horum consilium secutus auertit populum à se, & excitauit
ingentem tempestatem, secessionemque; quæ facta non fuisset,
 si ille senes honorasset, qui apud omnes semper sapientes in ho-
 nore fuerunt; immò naturæ monitu, apud omnes nationes. *Es*
adolescentis, inquit Cicero, maiores natu uereri. Et Naso:

Magna fuit capitis quondam uerentia canis:

Inq; suo pretio ruga senilis erat.

3. Reg. 10. 6.

Cic. lib. 1. de offic.

Ouid. 5. Fast.

Honorabant autem illos modis varijs. 1. Ipsum nomen,

VI.

Senioris & presbyteri erat olim honorificum, quod & in sacra pagi-
nalicet obseruare. Nam & Abraham seruum senioreni domus sua,
qui praeerat omnibus, quæ habebat, inter præcipuos numerauit. Et
cū funus duceret Ioseph patris sui Iacob, honoris ergo ierunt
cum eo omnes senes domus Pharaonis, cunctiq; maiores natu terræ Egy-
pti. Ipse Dominus Moyli dixit: Vade, & congrega seniores Israhel, &
dices ad eos, &c. Deniq; passim honoratiores populi, seniores populi
vocitantur. Hispanis vox senior, nonnihil detorta in Sennor, &
Italis Signore, significat dominum. Nunc senex, uetulus, effatus. s-
licernium, nomina sunt contemptentibus senectutem in ore, & lin-
gua. Seniores, tamquam doctiores interrogabant: Memento die-
rum antiquorum, cogito generationes singulas: interroga patrem tuum,
& annuntiabit tibi; maiores tuos, & dicent tibi. Et Ecclesiasticus: Eccli. 2. 17
Non te pratereat narratio seniorum: ipsi enim didicerunt à patribus suis:
quoniam ab ipsis discēs intellectum, & in tempore necessitatu dare re-
sponsum. Hinc antiquitus senum consilia, iuuenum lanceæ lauda-

Gen. 24. 2.

Gen. 50. 7.

Exod. 3. 16.

Deuter. 32. 7a

Eccli. 2. 17